

CHUDINKA HLADOVÁ...

Pondělí, 25 květen 2009

Jela jsem z práce, trolejbusem. Asi víte, jak to asi vypadá ve vedru a dusnu v prostědku městské hromadné dopravy, kdy 3/4 lidí jedou z práce. Nedýchatelno, pach nemytých zpocených těl, plno lidí kolem vás... Do trolejbusu přistoupila velmi obézní paní a sedla na sedadlo za mě. Já sedla přes uličku vedle ní. Nejprve jsem ji ani nezaregistrovala.

Najednou jsem ucítila, jak se do toho smradu v trolejbusu přimíchal velmi silný pach přepáleného oleje z hranolky z tatarské omáčky. Událo se mi úplně "blujno". Ohlédnu se směrem odkud ten přímíchaný zápach, a vidím tu paní, jak si tam sedí vytočená zády do uličky a skloněná, aby ji nikdo ani neviděl, přikládá si dlabou vidličkou z umělé hmoty v umělohmotné misce hranolky s tatarkou. Taky jsem si všimla, jak odhodilalobal z misky na zem a k tomu ještě přihodila pokrvený ubrousek. Pokradmu se rozhlédla, zda se nikdo nedívá a nohou začala zastrkovat pod sedadlo svoje odpadky. Nevím, co mě to popadlo, ale totálně mě to naštvalo. Ve Zlíně je zákaz jídla a pití v dopravních prostředcích, pro tuto paní však jako by to neplatilo. Začala jsem se na ni dívat velmi pohoršeným pohledem; všimla jsem si, že se na mě asi dvakrát zkoumavě podívala, ale pak zase začala dlabat... :: Nesnáším, když někdo v trolejbusu jí. Jednak mě znejistit sedadla nebo cestující, ale často se dráždila v trolejbusu jsou odporně lepkavá a olivě k si zapíná ruku. A taky nerada cestuji v chlívku. Vždycky jsem viděla, že někdo někoho upozoruje na to, že by ten druhý něco neměl dělat, tak jsem nechápala, proč se ten angažuje a míchá se do toho. A často - i když ten olivě k mě plnou pravdu. Ale tentokrát jsem to nevydržela a když vystupovala, tak jsem paní tiše řekla tak, aby to neslyšeli ostatní: "Paní, doufám, že ten bordel, co jste tu naházela na zem pod sedadlo, po sobě uklidíte." Zato její odpověď byla zakřivená na celý autobus, tak, aby to všichni slyšeli: "Nojo, Evo, neboj se!" Doteď nevím, kdo ta dotčená dáma, která osobně zná a tyká si se mnou, je. I když její uještěný hlas je mi povědomý... Asi jsem si s ní někdy v daleké minulosti tykala. Ale když moje paměť vytušila, asi to nebyl nikdo pro mě důležitý. Ovšem i kdybych ji znala, tak si stojím za svým. I tak bych jí řekla, že si svůj nepořádek má uklidit. A vůbec se nedivím, že je tak tlustá, když nemůže pošťkat s jídlem z trolejbusu. :-))) Rozmarýna A co vy? Jíte v dopravních prostředcích? Opravdu nikdy?